

Димитър Бояджиев

Аз често пъти...

Аз често пъти сам се не познавам,
кога тежи ми силно жизнения кръст...
Напразно в миг такъв сърце разравям,
там злоба сал кипи и щение за мъст...

Заглъхват чувства благи във сърцето,
де вля теглото горък и отровен яд,
а тъй с любов то пълно беше, клето,
и тъй за мен бе светъл нявга божий свят!...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6284>]